

Schrijver : ODRN/ODRA 17 mei 2022
Onderwerp : Juridische vragen t.a.v. geluidszone Nestlé Nunspeet

Algemeen

Nestlé is gelegen op een geluidgezoneerd industrieterrein. Binnen de geluidzone zoals vastgesteld in 1986 zijn woningen gelegen waarvoor hogere waarden zijn vastgesteld. De geluidruimte is beperkt en bepalend voor uitbreidingen van het bedrijf. Zorgvuldige toetsing aan de geluidzonegrenswaarden en de hogere waarden bij vergunningsprocedures en het actueel houden van het zonebeheermodel is in het belang van zowel omwonenden als Nestlé. Gemeente Nunspeet is wettelijk zonebeheerder en verantwoordelijk voor goed zonebeheer.

De inrichting van Nestlé is nu in werking op basis van een revisievergunning (Wabo) van 6 januari 2016. In verband met enkele beoogde veranderingen van het bedrijf loopt een drietal vergunningsprocedures op grond van de Wabo. Verder is Nestlé voornemens later dit jaar een revisievergunning aan te vragen. Bij (uitgebreide) procedures moet worden getoetst of de zonegrenswaarden in acht worden genomen. Dit is mede bepalend of een aangevraagde vergunning kan worden verleend.

Figuur 2.1

Bestaande gebouwstructuur (paars), geluidafscherming (rood), groene zone; rood kader: De Brake

Aanleiding

In het verleden is in het kader van de Wet geluidhinder Nestlé als een grote lawaaimaker aangemerkt. Er is een geluidzone rond het inrichtingsterrein vastgesteld. Nestlé is het enige bedrijf op dit geluidgezoneerde industrieterrein. Tijdens de vaststelling van de geluidzone zijn er geen objecten of afwijkende bodemgebieden in de geluidzone meegenomen behalve een drietal gebouwen van het naastgelegen zwembad 'De Brake'. De geluidzone is als volledig absorberend meegenomen. Het inrichtingsterrein is als volledig hard meegenomen. In de geluidzone liggen meerdere woningen, waarvoor destijds een MTG (Maximaal Toelaatbare Geluidgrenswaarde) of een hogere waarde (HW) van 55 dB(A) is vastgesteld.

Feit is dat de werkelijke hoogte van de gebouwen van het zwembad lager is dan destijds (2016 en eerder) is meegenomen in het rekenmodel van het bedrijf. Daarnaast zijn er in de geluidzone meerdere harde bodemgebieden (denk aan wegen) aanwezig. De omgeving is dus anders gemodelleerd dan dat die in werkelijkheid is.

Na de zonevaststelling en de vastlegging van de MTG's zijn enkele woningen in de geluidzone bijgebouwd waarvan niet duidelijk is of daarvoor wel een MTG of een Hogere Waarde is vastgesteld. Naar verwachting wordt ter hoogte van deze nieuwere woningen een geluidbelasting van 51 dB(A) berekend, dus had daarvoor een HW vastgesteld moeten worden.

Bij het tot stand komen van de revisievergunning van 6 jan 2016 is geen kwantitatieve zonetoets door de gemeente uitgevoerd maar is de conclusie dat voldaan wordt aan de zonegrenswaarden en HW's gebaseerd op het akoestisch rapport van de aanvrager. Voor gebouwen en bodemgebieden in de omgeving is dus ook aangesloten bij dit akoestisch model.

In de revisievergunning van 2016 zijn voor 7 vergunningspunten gelegen bij woningen binnen de geluidzone en voor 5 zonebewakingspunten (gelegen op de zonegrens) grenswaarden voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{A,r,LT}$ gesteld. Verder zijn bij dezelfde woningen grenswaarden voor het maximaal geluidniveau $L_{A,max}$ gesteld.

Probleemstelling

Onduidelijk is hoe om te gaan met het (verouderde) zonebeheermodel/geluidzone in relatie tot nu lopende vergunningsprocedures en het komende revisievergunningstraject. Keuzes hierin kunnen risico's met zich brengen.

Oplossing

Door het stellen van vragen willen we duidelijkheid verschaffen in hoe om te gaan met het (verouderde) geluidsmodel/geluidzone in relatie tot de lopende vergunningsprocedures en het a.s. revisievergunningstraject. Op basis hiervan een keuze maken.

Leeswijzer:

De beantwoording van de vragen door Pelsrijcken vindt in de tekstblokken onder de vragen plaats.

Vragen

1.

Het bedrijf heeft een aanvraag ingediend voor een verandering van de inrichting (uitgebreide procedure) die wat betreft geluid milieuneutraal is. Wanneer is sprake van een geluidneutrale verandering? Als het bedrijf in de nieuwe situatie op alle vergunningspunten blijft voldoen aan de gestelde geluidgrenswaarden? Of moet dit breder worden getrokken en moeten er ook naar woningen in de zone en zonebewakingspunten worden gekeken, die niet in de vergunning vermeld staan? Met andere woorden: Is het nodig dat bij een geluidneutrale situatie, los van het type procedure (regulier of uitgebreid), een zonetoets wordt verricht?

Toelichting:

Hier moet onderscheid gemaakt worden tussen de verschillende wettelijke beoordelingen in het kader van de omgevingsvergunning Milieu en in het kader van de Wet geluidhinder:

- Van milieuneutraal of geluidneutraal qua omgevingsvergunning is sprake als de geluidbelasting niet toeneemt ten opzichte van de geluidgrenswaarden in de vergunning (dit omvat de 'vergunde rechten' van Nestlé). Dit hangt dus af van de wijze van formuleren van de geluidvoorschriften.
- De beoordeling volgens de Wet geluidhinder houdt in dat de zonebewaker steeds toetst op alle zonepunten, MTG- en HGW-woningen en vaststelt dat MTG's en HGW's niet wordt overschreden en op de grens van de zone de 50 dB niet wordt overschreden..

Antwoord:

Artikel 2.14, lid 1, onder c en sub 2°, Wabo bepaalt dat het bevoegd gezag bij de beoordeling van een aanvraag om een omgevingsvergunning milieu de geluidgrenswaarden die voortvloeien uit de artikelen 40, 44-47, 50, 51, 53-56, 59-61, 63:2 en 64-66 Wet geluidhinder in acht dient te nemen. Artikel 53 van de Wet geluidhinder bepaalt, dat buiten een bestaande zone de geluidbelasting vanwege het industrieterrein de waarde van 50 dB(A) niet te boven mag gaan. Hieruit volgt, dat bij de beoordeling van een aanvraag om een omgevingsvergunning milieu moet worden bezien of de aangevraagde activiteit er niet toe zal leiden dat de zonegrenswaarden worden overschreden ('zonetoets').

De "milieuneutrale wijziging" is geregeld in artikel 2.14, lid 5 en artikel 3.10, lid 3, Wabo. Indien sprake is van een milieuneutrale wijziging, bepaalt artikel 2.14, lid 5, Wabo dat – in afwijking van lid 1, onder c en sub 2° van deze bepaling – niet getoetst hoeft te worden aan de geluidzone dan wel aan de vastgestelde hogere waarden.

Op grond van artikel 3.10, lid 3, Wabo is sprake van een milieuneutrale wijziging indien de verandering van de inrichting of de werking daarvan niet leidt tot andere of grotere nadelige gevolgen voor het milieu dan volgens de geldende omgevingsvergunning is toegestaan. Ook moet er geen verplichting zijn tot het maken van een m.e.r. en mag er geen sprake zijn van een verandering, die leidt tot een andere inrichting dan waarvoor eerder een omgevingsvergunning is verleend. Van belang hierbij is dat de verandering "volledig milieuneutraal" dient te zijn. Indien voor een ander milieueffect – dan geluid – geen sprake is van een "neutraal effect", dan bestaat er geen mogelijkheid om met toepassing van artikel 2.14, lid 5 en artikel 3.10, lid 3, Wabo een vergunning te verlenen.

Zie: AbRvS 24 maart 2021, ECLI:NL:RVS:2021:636, r.o. 3 & 4.2.

Voor de beantwoording van de vraag of sprake is van een "milieuneutrale wijziging", is de vergunde situatie bepalend. Er hoeft dus geen vergelijking gemaakt tussen de feitelijke werking van de inrichting en de aangevraagde werking van de inrichting. Ten aanzien van het aspect geluid dient het bevoegd gezag derhalve aan de in de betreffende vergunning gestelde geluidsgrenswaarden te toetsen.

Zie: AbRvS 18 oktober 2017, ECLI:NL:RVS:2017:2832, r.o. 6.1 en AbRvS 12 december 2018, ECLI:NL:RVS:2018:4060, r.o. 5.1-5.2.

In de laatstgenoemde zaak oordeelde de Afdeling voorts dat de beroepsgrond, inhoudende dat de woning van appellant onterecht niet als toetsingspunt was opgenomen, moest worden verworpen. Deze volgde immers niet uit de vergunning. Verder dient wel opgemerkt te worden dat in beide uitspraken de betreffende inrichting zich niet bevond op een gezoneerd bedrijventerrein. De rechtspraak geeft echter geen aanleiding om te verwachten dat voor inrichtingen die daar wel gevestigd zijn een ander toetsingskader geldt voor de beoordeling van een milieuneutrale wijziging.

2.

Welke grenswaarde geldt er voor nieuwe woningen, die in de geluidzone na de zonevaststelling zijn gebouwd, in het geval dat daar (per abuis) geen HW voor is vastgesteld? Kan er alsnog achteraf een Besluit hogere waarden worden vastgesteld?

Toelichting:

Volgens Infomil geldt ingeval geen hoogst toelaatbare geluidsbelasting is vastgelegd de voorkeursgrenswaarde (50 dB(A) etmaalwaarde). [Inrichtingen op een gezoneerd industrieterrein - Kenniscentrum InfoMil](#)

Antwoord:

Rond een industrieterrein, als bedoeld in de Wgh, is een geluidzone vastgesteld. De zone moet zo worden vastgesteld, dat buiten de zone de geluidbelasting vanwege het industrieterrein niet meer dan 50 dB(A) is (zie artikel 53 Wgh). Voor woningen buiten de zone mag de geluidbelasting vanwege het industrieterrein maximaal 50 dB(A) zijn (artikel 53 Wgh). Voor woningen binnen de zone geldt hetzelfde, maar daar kan een hogere waarde voor worden vastgesteld. Voor nieuwe of geprojecteerde woningen kan een hogere waarde maximaal 55 dB(A) zijn (zie: artikelen 53, 55, 56 en 59 Wgh).

Een besluit tot het vaststellen van hogere waarden kan alleen genomen worden in combinatie met een besluit, waarbij de zonegrens van 50 dB(A) wijzigt of met een ruimtelijk besluit, waarbij woningen in de zone worden toegestaan (artikel 55, 57 en 58 Wgh). Een uitzondering hierop is wanneer sprake is van een kennelijke fout in een hogere waardenbesluit. Dan heeft de Afdeling bepaald dat een hogere waarde kan worden ingetrokken en kan worden vervangen door een nieuwe hogere waarde.

Zie: AbRvS 6 april 2016, ECLI:NL:RVS:2016:907, r.o. 4.2.

Naar wij begrijpen zijn voor een aantal nieuwe woningen, die in de geluidzone na de zonevaststelling zijn gebouwd, abusievelijk geen hogere waarden vastgesteld. Op grond van voornoemde uitspraak zou beredeneerd kunnen worden dat een separaat hogere waarden besluit genomen mag worden, nu het hier gaat om het herstellen van een fout. Met een dergelijk besluit kunnen zich echter wel een aantal moeilijkheden voordoen. Zo is het de vraag op grond van welk geluidmodel de hogere waarden vastgesteld moeten worden. Indien het 'oude' model wordt gehanteerd, dan bestaat het risico dat de waarden te laag zullen uitvallen. Wordt daarentegen het geactualiseerde model gebruikt, dan lijkt het enkel vaststellen van hogere waarden niet mogelijk. Het nieuwe model zal namelijk naar waarschijnlijkheid een overschrijding van de zonegrens laten zien. In een dergelijke situatie zou het bevoegd gezag aanleiding moeten zien om de zonegrens te wijzigen middels een planologisch besluit. Het hogere waardenbesluit zou vervolgens tegelijkertijd met het planologisch besluit kunnen worden vastgesteld, zodat van een separaat besluit geen sprake kan zijn.

3.

Het bedrijf gaat binnenkort een aanvraag voor een revisievergunning indienen. Er is een oorspronkelijk zonebeheermodel waarop de geluidzone in het bestemmingsplan is gebaseerd, daarnaast is de zonebewaker bezig met een actualisatie/verbetering van het zonebeheermodel. Van welk zonebeheermodel moet bij de zonetoets worden uitgegaan?

Toelichting:

Destijds, laatstelijk in het kader van de revisievergunning van 2016, is in het zonebeheermodel voor gekozen om zwembad De Brake als drie blokken te modelleren en overige objecten en bodemeigenschappen in de omgeving niet op te nemen. De ligging van de geluidzone in het bestemmingsplan is hierop gebaseerd.

De zonebewaker beziet momenteel welke actualisatie/verbeteringen kunnen worden ingebracht in het model, zoals meer objecten (afscherming, reflectie) en bodemdemping buiten het terrein op te nemen. Deze wijzigingen kunnen leiden tot veranderende geluidniveaus als gevolg van eerder vergunde (niet gewijzigde) activiteiten). Er kan zich een situatie voordoen waarbij de eerder vergunde situatie de grenswaarden van de zonegrens overschrijden. De conclusie zou dan kunnen zijn dat de revisievergunning van 2016 ten onrechte is verleend.

Antwoord:

Het zonebeheermodel vormt het rekenmodel waarmee de zone wordt bepaald alsook de hogere waarden. Het vormt daarmee een geluidmodel dat niet voor een ieder raadpleegbaar is maar door de beheerder van het zonemodel, in dit geval het college van burgemeester en wethouders van Nunspeet, alsook het bevoegd gezag voor de inrichting, in dit geval Gedeputeerde Staten van Gelderland, wordt gehanteerd als akoestisch rekenmodel.

Uit de rechtspraak volgt dat het enkele feit dat een nieuw zonebeheermodel wordt ontwikkeld, niet betekent dat het vigerende zonebeheermodel niet meer gehanteerd mag worden. Actualisatie van een zonebeheermodel hoeft niet afgewacht te worden, zolang het bevoegd gezag kan aantonen dat het zich bij de beoordeling van de aanvraag om een revisievergunning baseert op voldoende en juiste informatie.

Vgl. AbRvS 10 december 2008, ECLI:NL:RVS:2008:BG6413, r.o. 2.2.1-2.2.2.

"2.2.2 De Afdeling overweegt dat nu het besluit is genomen op 31 oktober 2007 dit niet gebaseerd kon worden op het zonebeheermodel Actualisatie fase 2, omdat dit op dat moment nog niet voorhanden was. Gelet op hetgeen het college heeft aangevoerd, moet worden geoordeeld dat het college over voldoende informatie beschikte om een besluit te kunnen nemen. Deze beroepsgrond faalt."

Kanttekening verdient dat in bovengenoemde uitspraak sprake was van de weigering van een oprichtingsvergunning wegens het op slot zitten van de geluidzone, terwijl bekend was dat na aanpassing van het zonebeheermodel, nog steeds onvoldoende geluidruimte voorhanden zou zijn voor het verlenen van medewerking. Onder die omstandigheden oordeelde de Afdeling in bovengenoemde zaak dat actualisatie van het zonebeheermodel niet afgewacht hoefde te worden voor het nemen van het besluit tot weigering van de Wm-vergunning.

Uit jurisprudentie volgt dat een zonebeheermodel doorgaans wordt aangepast indien zich wijzigingen voordoen aan de hand van verleende vergunningen en meldingen.

Vgl. AbRvS 13 januari 2021, ECLI:NL:RVS:2021:66, r.o. 7.3:

7.3. (...) In hoofdstuk 3 van het akoestisch onderzoek "Geluidverkaveling industrieterrein Groote Lindt" van 10 oktober 2018 is vermeld dat voor de geluidverdeling in het bestemmingsplan is uitgegaan van de geluidverdeling zoals deze was opgenomen in het zonebeheerplan en -model uit 2007. Omdat zich sinds 2007 wijzigingen hebben voorgedaan in de feitelijke geluidbelasting van op het bedrijventerrein gevestigde bedrijven, moest het model uit 2007 wel worden aangepast aan de daarvoor verleende milieuvergunningen en meldingen ingevolge het Activiteitenbesluit.

In dit verband wijzen wij ook op jurisprudentie waaruit volgt dat een zonebeheermodel ter beschikking moet worden gesteld aan partijen die daarom verzoeken ter controle van de akoestische rapporten die aan besluiten ten grondslag liggen. Daarin ligt in onderhavige kwestie een risico besloten indien en voor zover bij de revisievergunning zou worden uitgegaan van het op dit moment nog actuele zonebeheermodel.

Vgl. AbRvS 7 september 2016, ECLI:NL:RVS:2016:2415, r.o. 7.2

7.2. Tussen partijen is niet in geschil dat het onderzoek dat ten grondslag ligt aan het besluit hogere waarden wegens industrielawaai, niet kan worden gereproduceerd aan de hand van de gegevens in het geluidsrapport van 7 februari 2015 alleen. De Afdeling stelt voorts vast dat de mogelijkheid van het opvragen van de stukken - waarop het college ter zitting heeft gewezen - niet kenbaar is gemaakt in het geluidsrapport, in de stukken bij de bekendmaking van het besluit hogere waarden wegens industrielawaai of op enige andere wijze. Zoals eerder is overwogen in de uitspraak van 16 september 2015, ECLI:NL:RVS:2015:2938, acht de Afdeling het ontoereikend dat een belanghebbende, zonder dat deze mogelijkheid aan hem is bekendgemaakt, contact moet opnemen met het bestuursorgaan om kennis te nemen van de gegevens die nodig zijn om een onderzoek dat aan een besluit ten grondslag ligt, te controleren. Dat geldt in dit geval eveneens ten aanzien van ForFarmers. Daarbij neemt de Afdeling in aanmerking dat zij door het college eerst ter zitting op deze mogelijkheid is gewezen. Nu het geluidsonderzoek niet kan worden gecontroleerd en gereproduceerd op grond van de gegevens in het geluidsrapport en in de bestuurlijke fase niet is gewezen op de mogelijkheid om de daarvoor benodigde gegevens op te vragen of in te zien, moet worden geoordeeld dat het bestreden besluit niet met de vereiste zorgvuldigheid

is voorbereid. De conclusie is dat het besluit hogere waarden wegens industrielawaai in zoverre is genomen in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

De Afdeling ziet evenwel aanleiding om de schending van artikel 3:2 van de Awb te passeren met toepassing van artikel 6:22 van de Awb. Daartoe overweegt de Afdeling dat zowel het zonebeheermodel als het overzicht van de bronniveaus van bedrijven die in het onderzoek zijn betrokken, door het college alsnog aan ForFarmers ter beschikking zijn gesteld (...).

Daarnaast moet ook gewezen worden op de mogelijkheid dat de StAB wordt ingeschakeld in relatie tot eventuele beroepen tegen de verleende revisievergunning. De StAB hanteert als standaardwerkwijze om het model of een uitdraai van het model op te vragen. Vergelijk in dit kader:

AbRvS 10 maart 2009, ECLI:NL:RVS:2009:BH6298, r.o. 2.75 en AbRvS 17 december 2008, ECLI:NL:RVS:2008:BG7193, r.o. 2.6.5.

Nu het zonebeheermodel van 2016 onjuistheden bevat, is het raadzaam om bij de zonetoets ten behoeve van de revisievergunning uit te gaan van een zonebeheermodel dat overeenkomt met de meest recente inzichten en alle relevante informatie bevat. Het verrichten van de zonetoets op basis van het zonebeheermodel uit 2016 vormt juridisch een groot risico.

4.

Bij de vergunningverlening in 2016 is bij de zonetoets voor de omgeving in de geluidzone uitgegaan van het rekenmodel waarmee destijds de zone is vastgesteld. Ons lijkt het niet raadzaam om nu van deze methode af te wijken, omdat dit mogelijk consequenties heeft voor lopende vergunning- en handavingsprocedures. Welke consequenties zien jullie in het geval op dit moment van die methode wordt afgeweken?

Antwoord:

Uit het antwoord op vraag 1 blijkt dat een milieuneutrale wijziging op grond van artikel 2.14, lid 5, Wabo niet wordt getoetst aan de zone / hogere waarden (zoals artikel 2.14 lid 1, onder c en sub 2°, Wabo vereist). Indien en voor zover geen sprake is van een milieuneutrale verandering, dient er dus wel een zonetoets plaats te vinden. In dit verband kan gewezen worden op een uitspraak van de Afdeling. In deze zaak voerden appellanten aan dat de zonetoets was gebaseerd op verouderde of anderszins onjuiste gegevens. De toets zou gebaseerd zijn op sterk verouderde geografische kaarten. Volgens het deskundigenbericht was echter uitgegaan van de actuele situatie. Nu geen aanleiding bestond om dit bericht onjuist te achten, kon deze beroepsgrond niet slagen.

AbRvS 13 mei 2009, ECLI:NL:RVS:2009:BI3669, r.o. 2.17.1.

Uit deze uitspraak zou indirect afgeleid kunnen worden dat, indien en voor zover er wél sprake is van verouderde of onjuiste gegevens die ten grondslag liggen aan de zonetoets, het bevoegd gezag zich hier niet op mag baseren. Dit sluit aan op de rechtspraak genoemd in het antwoord op vraag 3 en 5.

Gelet hierop verdient het aanbeveling om van het eerdere zonebeheermodel af te wijken. Op deze wijze kunnen risico's voor de houdbaarheid van de nieuwe revisievergunning worden vermeden. Het blijven hanteren van een verouderd model brengt mee dat toestemmingen worden verleend waarvan maar de vraag is of dat acceptabel kan worden geacht ter bescherming van het milieu.

De Wet geluidhinder biedt geen grondslag voor handhaving wegens overschrijding van de geluidsbelasting op de zone of overschrijding van een vastgestelde hogere waarde. Handhaving kan alleen plaatsvinden over de band van vergunningvoorschriften in de milieuvergunning. Indien aanpassing van het zonebeheermodel wordt toegepast in de revisievergunning en – indien nodig – vergezeld gaat van een aanpassing van de zone via het bestemmingsplan in combinatie met het opnieuw vaststellen van hogere waarden, zien wij geen risico voor handhaving.

5.

In hoeverre is het noodzakelijk/verplicht om de omgeving binnen de geluidzone te actualiseren en daarmee bij de zonetoets rekening te houden? Een zonebeheerplan waarin spelregels zijn vastgelegd over het zonebeheer is nooit opgesteld.

Toelichting:

Destijds zijn bepaalde keuzes gemaakt in het zonebeheermodel en de wijze van toetsen. Wijzigingen binnen en buiten de geluidzone (denk aan sloop van afschermdende objecten, toevoegen van bodemreflectie of het toevoegen van afschermdende/reflecterende objecten in de omgeving) kunnen bij een vastgestelde zonegrens grote invloed hebben op de geluidbelasting van gelijkblijvende, vergunde

activiteiten. Als dit het geval is, dan is het logisch om het geluidzonemodel te actualiseren en een zonebeheerplan op te stellen tegelijk met de nieuwe revisievergunning en de vaststelling van het nieuwe bestemmingsplan. In dat geval is er namelijk sprake van een duidelijk en handhaafbaar toetsingskader voor de toekomst. Ook is dan sprake van een weergave van de werkelijke situatie van de omgeving.

Gebleken is dat de gebouwen van het nabije zwembad destijds te hoog zijn ingeschat. Uitgaan van de werkelijke lagere gebouwhoogte heeft grote consequenties voor de geluidbelasting op de zonegrens achter dit gebouw.

Antwoord:

Artikel 2.14, lid 1, onder c en sub 2°, Wabo bepaalt dat het bevoegd gezag bij de beoordeling van een aanvraag om een omgevingsvergunning milieu de geluidgrenswaarden die voortvloeien uit de artikelen 40, 44-47, 50, 51, 53-56, 59-61, 63:2 en 64-66 Wet geluidhinder in acht dient te nemen. Artikel 53 van de Wet geluidhinder bepaalt, dat buiten een bestaande zone de geluidbelasting vanwege het industrieterrein de waarde van 50 dB(A) niet te boven mag gaan.

Het voorgaande maakt duidelijk, dat het bevoegd gezag bij een aanvraag om een omgevingsvergunning milieu dient te beoordelen of de inrichting niet zal leiden tot een overschrijding van de zonegrenswaarde van 50 dB(A). Vindt een overschrijding plaats, dan dient de vergunning te worden geweigerd.

Wordt bij de beoordeling van een vergunningsaanvraag gebruik gemaakt van een verouderd zonebeheermodel, dan is niet uitgesloten dat ten onrechte wordt geconcludeerd dat de zonegrenswaarde niet wordt overschreden. Er bestaat dan een kans dat omwonenden tegen de vergunning zullen opkomen en betogen dat de vergunning had moeten worden geweigerd, omdat de werkelijke geluidsbelasting op de zonegrens meer dan 50 dB(A) bedraagt. In zo'n geval zal de rechter beoordelen of aanleiding bestaat voor het oordeel dat het onderzoek dat aan de vergunningverlening ten grondslag ligt, onjuist is.

Vgl. AbRvS 10 maart 2009, ECLI:NL:RVS:2009:BH6298, r.o. 2.7.5:

"2.7.5. Uit de uitdraai van 12 juli 2007 van het zonebeheermodel, waarin het rapport "Akoestisch rapport [vergunninghoudster] Schroot en Metaalrecycling B.V. Akoestisch onderzoek in het kader van de Wet milieubeheer" van 4 augustus 2005, nr. 05.062.02, van Akoestisch bureau Tideman (hierna: het akoestisch rapport) en het door Akoestisch bureau Tideman op 21 juni 2007 opgemaakte akoestisch rapport, nr. 07.072.01 (hierna: het aanvullend akoestisch rapport) zijn verwerkt, blijkt dat met de aan [vergunninghoudster] toegestane geluidbijdrage op geen van de controlepunten overschrijding van de grenswaarde plaatsvindt. Het betoog van [appellant sub 1], [appellant sub 4] en [appellanten sub 5] biedt, mede gelet op hetgeen hieromtrent in het deskundigenbericht is gesteld, geen aanleiding voor het oordeel dat de gebruikte methode of de uitkomsten daarvan onjuist zijn."

Vgl. ook AbRvS 17 december 2008, ECLI:NL:RVS:2008:BG7193, r.o. 2.6.5:

"2.6.5. Uit de uitdraai van het zonebeheermodel, versie 2007.2.0, blijkt dat met de aan [vergunninghouder] toegestane geluidbijdrage op geen enkel van de controlepunten overschrijding van de grenswaarde plaatsvindt. Het betoog van [appellanten] biedt geen aanleiding voor het oordeel dat de gebruikte methode of de uitkomsten daarvan onjuist zijn.

Onder deze omstandigheden heeft het college zich terecht op het standpunt gesteld dat de aangevraagde en vergunde activiteiten van [vergunninghouder] binnen de geluidzone inpasbaar zijn."

Indien het zonebeheermodel evidente onjuistheden bevat, kan dit leiden tot vernietiging van de vergunning. Gelet hierop is het raadzaam om het zonebeheermodel voorafgaand aan vergunningverlening te actualiseren. Dit lijkt ons ook in lijn met artikel 163, lid 1, Wet geluidhinder. Op grond van dit artikel heeft het college van burgemeester en wethouders een verplichting om ervoor te zorgen dat er voldoende informatie beschikbaar is over de geluidsruimte binnen de zone.

Kamerstukken II 2004/05, 29 879, nr. 3, p. 28:

"Specifieke bevoegdheden van de zonebeheerder

In het wetsvoorstel wordt een minimumeis voor het zonebeheer vastgelegd: het beschikbaar doen zijn van voldoende informatie over de geluidsruimte binnen de zone. Daarmee wordt niet uitgesloten dat het zonebeheer meer omvat. De verdere invulling van het zonebeheer is echter overgelaten aan de praktijk.

Wel wordt de zonebeheerder door middel van artikel 164 de mogelijkheid geboden om een beheersplan op te stellen. In dat plan kan hij aangeven hoe hij voornemens is de beschikbare geluidsruimte te verdelen. Het voordeel voor bedrijven van zo'n plan is vooral dat zij meer duidelijkheid krijgen over de beschikbare geluidsruimte. Met artikel 164 wordt aangesloten op een ontwikkeling die in de praktijk al zichtbaar is. In de praktijk komt het al voor dat gebruik wordt gemaakt van een akoestisch inrichtingsplan, waarin de totaal beschikbare geluidsruimte wordt verdeeld."

6.

Als gevolg van een actualisatie van het zonebeheer kan een situatie ontstaan waarbij met terugwerkende kracht een overschrijding van zonegrenswaarden en/of HW's ontstaat. Hoe wordt een geactualiseerd zonebeheermodel en rekensystematiek vastgesteld? Wat betekent een overschrijding van eerder vergunde situaties voor de (toekomstige) vergunningverlening? Wie is verantwoordelijk om deze overschrijding ongedaan te maken?

Toelichting:

Wijzigingen in het zonebeheer (geluidmodel, rekenafspraken) en het vaststellen van een nieuwe geluidzone zijn verplichtingen vanuit de Wet geluidhinder en vallen onder het bevoegd gezag van de gemeente.

Antwoord:

Een zonebeheermodel is een intern middel dat het bevoegd gezag kan inzetten ten behoeve van het zonebeheer en heeft geen wettelijke status. Er gelden dan ook geen wettelijke eisen over *de vaststelling van een rekensystematiek* in het zonebeheermodel. Inhoudelijk zal de rekensystematiek in ieder geval moeten voldoen aan de voorschriften uit het Reken- en meetvoorschrift geluid 2012 (RMG 2012). Artikel 2.3, lid 1, RMG 2012 bepaalt bijvoorbeeld dat de bepaling van het equivalent geluidsniveau vanwege een industrieterrein plaatsvindt volgens een van de methoden van de Handleiding meten en rekenen industrielawaai 1999. In een beroepsprocedure over een omgevingsvergunning milieu, die is verleend met behulp van een zonebeheermodel, kan de vraag aan bod komen of het zonebeheermodel een adequaat middel was om de vergunningverlening op te baseren (zie het antwoord op vraag 5).

Wanneer vast staat dat zonegrenswaarden of hogere waarden worden overschreden, gaat het industrieterrein voor nieuwe vergunningverlening 'op slot'. Elke vergunningsaanvraag die een bijdrage levert aan de geluidsbelasting van het industrieterrein – hoe gering ook – moet worden geweigerd.

Vgl. AbRvS 19 maart 2008, ECLI:NL:RVS:2008:BC7107, r.o. 2.4 en 2.5:

"2.4. Niet in geschil is dat de geluidbelasting vanwege het industrieterrein de zonegrenswaarde overschrijdt. Evenmin is de juistheid van de door [appellante] genoemde geluidniveaus in geschil.

Nu de zonegrenswaarde reeds wordt overschreden, staat vast dat deze grenswaarde niet in acht wordt genomen wanneer vergunning zou worden verleend voor de oprichting van een nieuwe inrichting met een bijdrage aan de geluidbelasting op de zone. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 23 augustus 2006 in zaak nr. 200600396/1) moet bij een bestaande overschrijding iedere bijdrage, hoe gering ook, worden beschouwd als een toevoeging aan de bestaande overschrijding. Daarom is, anders dan [appellante] betoogt, ook een bijdrage aan de geluidbelasting van slechts 24 tot 14 dB(A) - leidend tot een verhoging van de geluidbelasting vanwege het industrieterrein met maximaal zo'n 0,01 dB(A) - bij toetsing aan de zonegrenswaarde relevant.

(...)

2.5. Het college heeft gezien het voorgaande terecht geoordeeld dat bij vergunningverlening de zonegrenswaarde niet in acht wordt genomen. Het heeft de vergunning daarom terecht geweigerd."

Vgl. ook AbRvS 14 augustus 2013, ECLI:NL:RVS:2013:716, r.o. 13.4:

"Uit de zonetoets blijkt dat op de zonepunten waarop de geluidbelasting vanwege het industrieterrein, zoals gedefinieerd in artikel 1 van de Wet geluidhinder, in de bestaande situatie reeds meer dan 50 dB(A) was, die geluidbelasting vanwege een industrieterrein in de thans vergunde situatie niet toeneemt. Op deze zonepunten neemt de geluidbelasting af of blijft deze gelijk. Verder blijkt uit de zonetoets dat op zonepunt 2 de geluidbelasting vanwege het industrieterrein toeneemt van 47,6 dB(A) naar 48,9 dB(A). Nu de geluidbelasting vanwege het industrieterrein op dit zonepunt toeneemt, kan niet worden geoordeeld dat de geluidbelasting vanwege het gehele industrieterrein niet toeneemt als bedoeld in artikel 8.8, vijfde lid. In de tekst van het artikellid noch in de geschiedenis van de totstandkoming daarvan (Kamerstukken II 2009/10, 32 127, nr. 3, blz. 89 e.v.) staan aanwijzingen voor de door gedeputeerde staten aan het artikellid gegeven uitleg dat de in het artikellid geregelde uitzondering van toepassing is indien de geluidbelasting op de zonepunten waar de zonegrenswaarde in de bestaande situatie wordt overschreden, in de nieuwe situatie niet toeneemt en dat een toename op de overige zonepunten niet relevant is.

Gelet op het voorgaande wordt niet voldaan aan artikel 8.8, vijfde lid. Dat betekent dat het derde lid onverkort geldt. Ingevolge artikel 8.10, tweede lid, aanhef en onder b, in samenhang met artikel 8.8, derde lid, aanhef en onder a, moet de vergunning worden geweigerd indien de zonegrenswaarde wordt overschreden. Onbetwist staat vast dat de zonegrenswaarde wordt overschreden. Gelet daarop hebben gedeputeerde staten de vergunning in strijd met artikel 8.10, tweede lid, aanhef en onder b, en artikel 8.8, derde lid, aanhef en onder a, verleend.

De beroepsgrond slaagt."

Wanneer het nieuwe zonebeheermodel een overschrijding van de 50 dB(A)-contour laat zien of een overschrijding van de hogere waarden, dan zien wij drie mogelijkheden om deze situatie ongedaan te maken.

In de eerste plaats kan de overschrijding van de zonegrenswaarden en hogere waarden worden opgeheven wanneer de raad een bestemmingsplan vaststelt waarin de omvang van de geluidszone wordt vergroot (artikel 54 jo. artikel 41, lid 1, Wgh). Bij wijziging van de geluidzone kunnen voor woningen binnen het zonegebied hogere waarden worden vastgesteld (artikel 55, lid 1, Wgh). Hierbij geldt dat de geldende grenswaarde met niet meer dan 5 dB(A) mag worden verhoogd (artikel 55, lid 3 Wgh). Daarbij mag de waarde van wat ten tijde van de eerste zonevaststelling geprojecteerde woningen betrof de 55 dB(A) niet overschrijden, terwijl de waarde voor wat ten tijde van de eerste zonevaststelling aanwezige of in aanbouw zijnde woningen waren de 60 dB(A) niet te boven mag gaan (artikel 55, lid 3, sub b, Wgh).

De tweede optie om overschrijding van de zonegrenswaarde en hogere waarden ongedaan te maken, vormt het (ambtshalve) aanpassen van de omgevingsvergunning van Nestlé. Met aanpassing van de omgevingsvergunning kan worden bewerkstelligd dat de inrichting minder geluid produceert, waardoor de hogere waarden en zonegrenswaarden niet langer worden overschreden.

Indien voor deze optie wordt gekozen, raden wij aan om eerst in gesprek te treden met Nestlé en te bezien of het mogelijk is om in goed overleg te komen tot aanpassing van de vergunning. Denkbaar zou kunnen zijn, dat Nestlé bepaalde geluidproducerende activiteiten opgeeft en op grond van artikel 2.33, lid 2, sub b, Wabo om gedeeltelijke intrekking van de vergunning verzoekt. Ook kunnen wij ons voorstellen dat Nestlé een wijzigingsvergunning aanvraagt, waarmee aanvullende geluidreducerende voorschriften aan de oorspronkelijke omgevingsvergunning worden verbonden.

Wanneer Nestlé zelf niet wenst te verzoeken om wijziging of gedeeltelijke intrekking van de omgevingsvergunning, kan worden bekeken of de vergunning ambtshalve kan worden aangepast. Een mogelijke grondslag hiervoor biedt artikel 2.31, lid 2, aanhef en onder b, Wabo. Deze bepaling regelt dat de gemeente de voorschriften van een omgevingsvergunning milieu ambtshalve kan wijzigen, wanneer dat in het belang van de bescherming van het milieu is. Het toevoegen van voorschriften die geluidhinder beperken kan op zich 'in het belang van de bescherming van het milieu' worden geacht. Voor het succesvol benutten van deze wijzigingsgrondslag moet echter wel in het oog worden gehouden dat de vergunningvoorschriften niet zodanig mogen worden gewijzigd, dat de grondslag van de aanvraag van de vergunning wordt verlaten. De voorschriften mogen – kort gezegd – niet zodanig ingrijpend zijn dat een geheel andere inrichting ontstaat dan in de aanvraag is beschreven.

Zie bijvoorbeeld AbRvS 10 september 2014, ECLI:NL:RVS:2014:3354, r.o. 7.3.

Wanneer het ambtshalve wijzigen van de vergunning geen soelaas biedt, kan de vergunning ook ambtshalve (gedeeltelijk) worden ingetrokken. De grondslagen hiervoor zijn opgenomen in artikel 2.33 van de Wabo. Voor het voorliggende geval is relevant dat artikel 2.33, lid 1, Wabo bepaalt dat het bevoegd gezag verplicht is een omgevingsvergunning in te trekken, wanneer de inrichting ontoelaatbaar nadelige gevolgen voor het milieu veroorzaakt en wijziging van de vergunning daarvoor redelijkerwijs geen oplossing biedt. Voor het benutten van deze intrekkinggrondslag zal wel een stevige motivatie nodig zijn. Uit de rechtspraak blijkt namelijk dat pas sprake is van 'ontoelaatbaar nadelige gevolgen voor het milieu' indien de door de vergunning toegestane milieugevolgen dermate ernstig zijn dat zij niet slechts als ongewenst, maar *zonder meer als ontoelaatbaar* kunnen worden aangemerkt. Het argument dat de milieugevolgen zodanig zijn dat de vergunde situatie niet opnieuw zou kunnen worden vergund, kan niet doorslaggevend zijn.

Vgl. AbRvS 19 februari 2020, ECLI:NL:RVS:2020:504, r.o. 5.1.

Tot slot kan nog worden gewezen op artikel 2.33, lid 2, onder a, Wabo. Op grond van deze bepaling kan een omgevingsvergunning (gedeeltelijk) worden ingetrokken wanneer gedurende drie jaar (dan wel gedurende een andere in de vergunning bepaalde termijn) geen handelingen met gebruikmaking van de vergunning zijn verricht. De rechtspraak laat zien dat deze intrekkinggrondslag niet slechts geldt wanneer de vergunning in het geheel niet wordt gebruikt, maar ook mag worden aangewend wanneer de vergunning alleen voor een deel niet wordt benut. In dat geval mag het ongebruikte deel van de vergunning worden ingetrokken.

Vgl. AbRvS 24 december 2013, ECLI:NL:RVS:2013:2610, r.o. 2.3.

Indien Nestlé vergunning heeft voor bepaalde geluidproducerende activiteiten, die langer dan drie jaar niet zijn uitgevoerd, zou de vergunning voor deze activiteiten op grond van artikel 2.33, lid 2, onder a, Wabo kunnen worden ingetrokken.

Tot slot kan – om overschrijding van de zonegrenswaarde en vastgestelde hogere waarden mogelijk te maken - het college van burgemeester en wethouders voor het industrieterrein een geluidreductieplan vaststellen (artikel 67, lid 1, Wet geluidhinder). De ratio achter het geluidreductieplan is dat het bevoegd gezag aan een bedrijf op een akoestisch vol industrieterrein toch een (wijzigings)vergunning mag verlenen, wanneer de gemeente voor het industrieterrein een realistisch plan maakt om de overschrijding van de grenswaarden binnen vijf jaar teniet te doen. De overschrijding van de grenswaarden kan bijvoorbeeld ongedaan worden gemaakt, doordat gevestigde bedrijven ongebruikte geluidsruimte afstaan. Wij menen dat het opstellen van een geluidreductieplan in dit geval minder voor de hand ligt. Nestlé is immers de enige inrichting op het gezoneerde industrieterrein, zodat de geluidreductieruimte ter onderbouwing van het geluidreductieplan slechts bij deze inrichting gevonden kan worden. Gelet op de geschetste feiten en omstandigheden lijkt deze ruimte bij Nestlé niet beschikbaar. Om die reden bespreken wij deze optie hier niet nader.

7.

Wat zijn de juridische beperkingen voor het actualiseren van een zonebeheermodel van een wettelijk vastgelegde geluidzone? Is het juridisch toegestaan dat wijzigingen in de modellering en rekenregels de geluidruimte in de geluidzone extra beperken en zo aanleiding kunnen zijn tot aanvullende (kostbare) geluidmaatregelen bij het bedrijf bij gelijkblijvende vergunde activiteiten? Zijn er algemene uitgangspunten waarmee rekening kan worden gehouden bij het actualiseren van het zonebeheermodel?

Toelichting:

Primair kan worden gesteld dat enerzijds de geluidruimte voor de industrie moet worden gerespecteerd en anderzijds de geluidssituatie bij woningen niet mag verslechteren ten opzichte van de vastgestelde HW's voor woningen in de zone. Echter in de lopende actualisatie van het zonebeheermodel t.b.v. geluidzone zou de werkelijke geluidsbelasting bij woningen hoger kunnen liggen dan waarvan oorspronkelijk en tijdens het tot stand komen van de revisievergunning van 2016 is uitgegaan. Deze verhoging betekent dan een beperking van de geluidruimte van het bedrijf en leidt ertoe dat ook de HW van 55 dB(A) en de grenswaarde van 50 dB(A) op de zone zou kunnen worden overschreden. In dat geval zit Nestlé 'op slot'. Het ligt wettelijk gezien meer in de rede om het model te actualiseren en een zonebeheerplan op te stellen waarbij deze effecten worden vermeden tegelijk met de revisievergunning. Het bevoegd gezag voor de Wet geluidhinder (gemeente) kan ook besluiten de geluidzone te veranderen en deze mee te nemen in de aanstaande aanpassing van het bestemmingsplan, in combinatie met het vaststellen van nieuwe HW's voor (nieuwe) woningen in de geluidzone.

Antwoord:

Zie het antwoord op vraag 6.

Als ervoor wordt gekozen om de zone niet te vergroten, dan moeten maatregelen aan de bronzijde worden getroffen. De vergunning zal daartoe moeten worden aangepast. Dit kan bijvoorbeeld door de provincie te verzoeken op grond van artikel 2.31, lid 1, sub b, Wabo 'in het belang van het milieu' aanvullende voorschriften aan de omgevingsvergunning van Nestlé te stellen. De grondslag van de aanvraag mag hierbij evenwel niet worden verlaten. Zie voor een uitgebreidere uiteenzetting van de mogelijkheden tot het aanpassen van de vergunning, het antwoord op vraag 6.

8.

Op welke wijze vindt controle (en handhaving) van geluidgrenswaarden en HW's plaats. Gebeurt dit door metingen bij woningen en op vergunningspunten en vervolgens doorrekening via het zonebeheermodel? Immers de metingen vinden plaats met in achtneming van de werkelijke omgevingsituatie en, niet de fictieve situatie zoals opgenomen in het geluidmodel van 2016.

Antwoord:

Het is de verantwoordelijkheid van de zonebeheerder om te waarborgen dat zonegrenswaarden en hogere waarden niet worden overschreden. Hoe hierop wordt toegezien, is aan de beheerder zelf. De wet stelt hieraan geen eisen.

Vgl. *Kamerstukken II* 2004/05, 29 879, nr. 3, p. 28:

“Specifieke bevoegdheden van de zonebeheerder

In het wetsvoorstel wordt een minimumeis voor het zonebeheer vastgelegd: het beschikbaar doen zijn van voldoende informatie over de geluidruimte binnen de zone. Daarmee wordt niet uitgesloten dat het zonebeheer meer omvat. De verdere invulling van het zonebeheer is echter overgelaten aan de praktijk.”

Wel wordt de zonebeheerder door middel van artikel 164 de mogelijkheid geboden om een beheersplan op te stellen. In dat plan kan hij aangeven hoe hij voornemens is de beschikbare geluidruimte te verdelen. Het voordeel voor bedrijven van zo'n plan is vooral dat zij meer duidelijkheid krijgen over de beschikbare geluidruimte. Met artikel 164 wordt aangesloten op een ontwikkeling die in de praktijk al zichtbaar is. In de praktijk komt het al voor dat gebruik wordt gemaakt van een akoestisch inrichtingplan, waarin de totaal beschikbare geluidruimte wordt verdeeld. De zonebeheerder heeft voorts de bevoegdheid tot het inwinnen van inlichtingen bij de inrichtingen op het industrieterrein (artikel 165).”

Uit het samenstel aan bepalingen in de Wet geluidhinder volgt dus dat het college van burgemeester en wethouders aan Nestlé de noodzakelijke informatie kan vragen om ervoor te zorgen dat het zonebeheermodel te allen tijde in overeenstemming is met de feitelijke situatie. Het is dus van belang om aan de hand van objectieve informatie vinger aan de pols te houden over de vraag of het zonebeheermodel nog voldoende actueel is. Daartoe zijn geen metingen nodig. Met dit samenstel aan bepalingen in de Wet geluidhinder gaat de wetgever ervan uit dat het zonebeheermodel voortdurend actueel is en daarmee als grondslag kan dienen voor controle en handhaving van geluidgrenswaarden en hogere waarden.

In de praktijk worden wel eens metingen verricht ter validatie van een geluidzonemodel. Dat is een invulling die de zonebeheerder daar zelf aan kan geven maar is nergens (wettelijk) vastgelegd.

9.

Voor zover hierboven al niet beantwoord hebben wij nog de volgende vragen:

- a. Hoe werkt het actualiseren van een zonemodel? Wat is het juridisch kader?
Zie antwoord vraag 6
- b. Welke gevolgen heeft een voorgenomen actualisatie op lopende vergunningaanvragen en handhavingprocedures?
Zie antwoord vraag 7 en 8.
- c. Als het zonemodel is geactualiseerd, kan dit dan gevolgen hebben voor reeds verleende vergunningen? Bijvoorbeeld als blijkt dat verleende vergunningen niet passend zijn in het geactualiseerde zonemodel.
Zie antwoord vraag 7.
- d. Mag je vasthouden aan een bestaand zonemodel als er een voornemen bestaat om het zonemodel te actualiseren? En wanneer is sprake van een voornemen om te actualiseren?
Zie antwoord vraag 3 en 4.
- e. Er is op dit moment geen zonebeheerplan, maar de huidige wijze van toetsing voldoet op dit moment. Bij de huidige toetsing wordt namelijk uitgegaan van de vergunde situatie van Nestlé, waarbij de geluidsbelasting ter plaatse van de meetpunten uit de eerdere revisievergunning wordt gemeten. Wat is het bezwaar om de huidige wijze van toetsing aan te houden bij de lopende geluidneutrale vergunningaanvragen en parallel aan die aanvragen te werken aan een zonebeheerplan en actualisatie daarvan?

Antwoord sub e:

Zie antwoord vraag 1: indien de lopende aanvragen inderdaad milieuneutraal zouden worden beoordeeld (voor geluid én andere milieuaspecten), dan vindt geen zonetoets plaats en kan vergunningverlening vooruitlopend op of parallel aan actualisatie van het zonebeheermodel plaatsvinden.

Indien de lopende aanvragen (deels) als niet milieuneutraal kunnen worden aangemerkt voor geluid, dan vindt op grond van artikel 2.14 lid 1 onder c en onder 2 Wabo wel een toets aan de zone alsook hogere waarden plaats. In beginsel mag daarbij worden uitgegaan van het vigerende zonebeheermodel indien nog geen concreet voornemen bestaat tot actualisatie van het zonebeheermodel. Indien omwonenden echter zouden aanvoeren dat wordt uitgegaan van verouderde gegevens, dan volgt uit jurisprudentie dat een op die verouderde gegevens gebaseerde vergunningstoets de rechterlijke toets niet doorstaat. Dit geldt te meer nu in onderhavige casus het zonebeheermodel gelijk is aan het geluidsmodel dat ten grondslag ligt aan de beoordeling van een aanvraag om omgevingsvergunning voor de activiteit milieu. Tussen partijen bestaat geen discussie dat in dit model bronnen en gebouwen op het terrein van Nestlé alsook gebouwen in het gebied waar thans de geluidzone is gelegen niet goed gemodelleerd zijn.

Aanvulling op antwoord sub e: Inmiddels is er een concreet voornemen tot actualisatie van het zonebeheermodel en is toetsing aan het vigerende zonebeheermodel uit 2016 niet aan de orde.

BIJLAGE: RUIMTELIJKE ONTWIKKELINGEN EN VERGUNNINGSPROCEDURES

Ruimtelijke ontwikkelingen

Masterplan/herziening bestemmingsplan

Rond de fabriek van Nestlé is in het bestemmingsplan een geluidzone (oranje) opgenomen met de maximale geluidbelasting. Het geluid van het te ontwikkelen terrein De Brake is daarin niet opgenomen (verkeer, sporten/zwemmen, installaties op het dak). Hoe hier mee om te gaan (Wet geluidhinder) is onderwerp van onderzoek, aldus Nestlé.

Lopende vergunningsprocedures Wabo (per 31-3-2021)

Ontwerpbesluit Malamaal (veranderingsvergunning)

In het ontwerpbesluit van 1 maart 2022 (Malamaal) is gemotiveerd dat de gevraagde verandering geen negatief effect heeft op de vergunde geluidruimte en dat geen nieuwe geluidsgrenswaarden zijn opgenomen. De grenswaarden voor het gezoneerde industrieterrein (50 dB(A)) zouden daarmee in acht worden genomen, immers sluit dat aan bij de revisievergunning Vn 2016. De aanvraag is niet milieuneutraal beoordeeld, om die reden uitgebreide procedure van toepassing.

Aanvraag doekfiltergebouw (veranderingsvergunning)

Op 23 april 2021 is een veranderingsvergunning aangevraagd voor de bouw van een extra filterinstallatie incl. wtw-installatie voor de activiteiten bouwen en milieu. ODRN vragen gesteld over de (hoge) restemissie van het filter. Niet geluidneutraal en niet milieuneutraal beoordeeld, om die reden uitgebreide procedure van toepassing.

Verplaatsen palletloods (milieuneutrale verandering)

Op 28 januari 2022 is een vergunning aangevraagd voor verplaatsing van een palletloods voor de activiteiten bouwen en milieuneutraal veranderen (regulier). Op 17 maart 2022 is beslistermijn verlengd met 6 weken. Aanvullingsverzoek op bouw, milieu (bodem en geluid) is gedaan.